

Sähkösanomat

1/2004

Raportti rankalta

Hernekeitosta hyvää

Elämyksiä Euroopasta

Pääkirjoitus

Se on loppu ny, nimittäin meikäläisen kiltta-aktivismi. Näin päätin loppuvuodesta 2003, kun kaksi vuotta Skillan tiedotussektorilla oli tehnyt tehtävänsä. Päätin panostaa opiskeluihin ja muihin epäterveellisiin harrastuksiini. Heti tammikuussa huomasin kuitenkin, ettei pitäisi koskaan sanoa ei koskaan. Killan toimihenkilöiksi tuntui olevan halukkaita, mutta päätoimittajan tehtävästä kiinnostuneet eivät muodostaneet kovin suurta jonoa. Ylipuhumiseeni ei tainnut tarvita montaakaan minuuttia, joten tässä sitä taas ollaan.

Tänä vuonna Sähkösanomat ilmestyy tuttuun tapaan neljä kertaa, mutta kakkosnumero on fuusioitu fukseille lähettävän kilttaesitteen kanssa. Minun vastuullani on näiden kahden ensimmäisen numeron kasaaminen. Loppuvuoden numeroista saa vastata joku nuori ja innokas, josta muokataan jouluun mennessä vanha ja väsynyt. Ainakin tässä ensimmäisessä numerossa on melkoisen reilusti valokuvia ja muuta grafiikkaa kompensoimassa hieman tiiviimpää kirjallista sisältöä. Tämä tuskin haittaa, koska keskivertoteekkarihan katselee muutenkin lehdistä vain kuvat.

Alkuvuodesta on ehtinyt tapahtua kaikenlaista, ja tässä lehdessä onkin jutut muunmuassa vuosijuhlista ja rankalta exulta. Moneen tapahtumaan toivoisi kuitenkin nykyistä enemmän osallistujia. Jos käyt tapahtumissa, muista mainostaa kavereillesikin. Jos et, esitä rakentavia parannusehdotuksia tai asiattomia huomautuksia raadille. Tärkeintä on, että kaikki viihtyvät, ja kokevat saavansa jäsenmaksulleen vastinetta.

Varsinaisia vaihtokuulumisia ei tässä numerossa ole, mutta kansainvälisiä tuulahduksia tulee EESTECin vierailuista. Tamperelaisia oli käymässä Zürichissä, ja muualta Euroopasta oli puolestaan vierailijoita Tampereella. Molemista vierailuista löytyy omat juttunsa, jotka on höystetty runsailla kuvilla, totta kai.

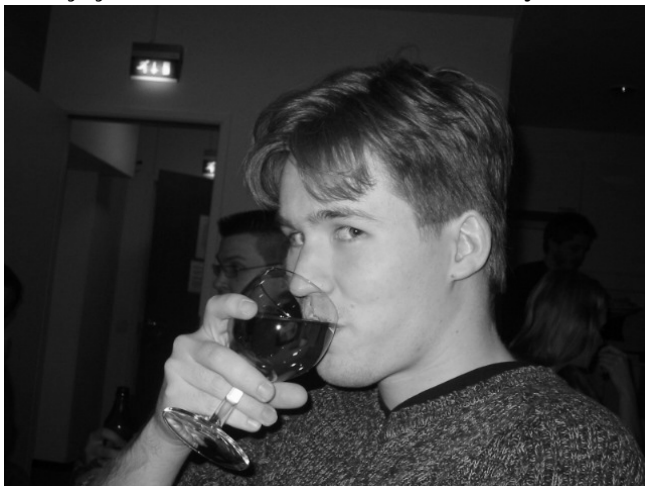
Luottokokkimme Tambu on tällä kertaa taikonut Euroshopper-hernekeitosta maukasta. Samasta jutusta löytyy myös säilyttämisen arvoiset ohjeet hyvään jauhelihakastikkeeseen ja maistuviin lettuihin. Tällä kertaa raaka-aineisiin ei tarvitse uhrata koko opintotukea, ja se valurautapannuhan onkin jo kaikilla hankittuna.

Viihteellistä sisältöä tarjoaa Playboysta poiketen vasta viimeinen aukeama, jolta löytyy perinteisten juttujen lisäksi tällä kertaa ristikko. Yritin sovittaa mukaan mahdollisimman paljon sähkö- ja tekkarihenkistä sanastoa. Palauta ratkaisusi vaikka lähimpään Sulo-paperinkeräysastiaan, sillä oikein ratkaisseiden kesken ei näillä budjeteilla arvota edes kahvipakettia. :-)

Toivottavasti lehden monipuolinen sisältö miellyttää. Mikäli keksit jotain parannettavaa, ota ihmeessä yhteyttä, niin tehdään sinusta päätoimittaja syyskaudelle. :-)

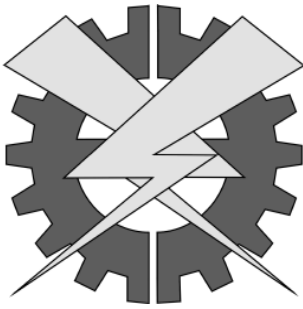
Otso Karhu

Sivistynyt nautiskelu on ok, kunhan tietää rajansa...

...hiusgeelin kanssa

Sisälmys

Julkaisija

Sähköilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
Puh: 03 - 3115 2273
Fax: 03 - 3115 3779
skilta@skilta.cc.tut.fi
<http://skilta.cc.tut.fi/>

Päätoimittaja

Otso Karhu
otso.karhu@tut.fi

Taitto

Otso Karhu

Toimituskunta

Miika Aitomaa
Roosamari Hakulinen
Teemu Järvinen
Kati Kettunen
Alina Koski
Matti Lahdenperä
Eeva Lehesvuori
Karoliina Salminen
Jaska Viherkari

Kuvat

Otso Karhu
Jani Kilpilinna
Péter Nagy
Teemu Pitkänen
Jarno Selänpää
Heikki Talla
Denis Tehlar

Kannet

Heikki Talla

Painopaikka

Domus-Offset Oy
Painos 200kpl

Pääkirjoitus	2
Sisälmys	3
PJ:n palsta	4
Fuksivastaavien tervehdys	5
Skillan 36-vuotissynttärit	6
Tutkintorakenneuudistus	8
Rankka excu	9
Big in Zürich	12
Vieraita Tampereella	15
Potut pottuina	16
Ristikko	18
Neverending Story	19

PJ:n palsta

Jotain uutta, jotain vanhaa, jotain sinistä ja jotain lainattua... Edellämainitut eivät tainneet olla alunperin ihan puheenjohtajan palstan kirjoitusohjeet, mutta taitavat sopia tähänkin. Uutta on ainakin puheenjohtaja ja sähkö on edelleen sinistä. Vanhaa on varmaankin se, että ensimmäisellä puheenjohtajan palstalla tulee käytettyä sanaa perinteinen. Lainattua oli ensimmäinen lause.

Reilu pari kuukautta on jo kulunut vuotta 2004. Toisaalta lyhyt aika, mutta kun alkaa miettiä, mitä kaikkea on tullut tehtyä, niin paljon on näihin kuukausiin jo mahtunut. Sitten kun miettii paria edellistä kevättä, jotka allekirjoittanut on Skillan tapahtumissa tiiviisti kiertänyt, niin huomaa, kuinka suuri osa tapahtumista toistuu vuodesta toiseen. Eli perinteistähän tässä on kyse. Suurin osa tapahtumista on edelleen ajassa mukana ja jäsenistöä kiinnostavia. Välillä kuitenkin

tuntuu, että on itse jo niin jumiutunut perinteisiin, että ei enää osaa nähdä muutosta positiivisenakin asiana, vaan pyrkii vain pyörittämään vanhaa rutiinia. Uudet ajatukset on niin helppo tyrmätä ainoana perusteena "näin on tehty aina ennenkin".

Nyt heitänkin pallon Sinulle, lukija. Kannustan jokaista tulemaan juttelemaan ja kertomaan, mikäli jotain oleellista mielestäsi puuttuu killan tapahtumatarjonnasta. Talous luonnollisesti asettaa reunaehdoja, mutta ilman ideoita ei ainakaan mitään tapahdu. Itse lupaan kuunnella avoimin mielin ja pyrkiä viemään ajatuksia eteenpäin. Idearikasta ja aktiivista kevättä kaikille!

Kati Kettunen

Fuksivastaavien tervehdys

Aurinkoista kevään alkua!

Vika periodi on jo hyvässä vauhdissa, lumet sulaa, wappu lähestyy ja samoin fuksiuden loppu. Jotta pääsette siitä kunnialla eroon, pistäkääpä korvan taakse lähestyvä laulusauna.

Laulusauna pidetään 31.3. Teekkarisaunalla klo 19 alkaen. Siellä on mahdollisuus suorittaa laulukoe yksin tai yhdessä pienellä porukalla. Kokeen suorittamisesta saa kaste-passin, joka on ainoa mahdollinen pääsylippu koskeen ja aitoon teekkariuteen.

Laulutaitojaan ei kannata häpeillä, sillä kaikki taitavat teekkarilaulun salat: Kauniilla sävelkuluilla ei niinkään ole väliä, kunhan ääntä lähtee ja yritystä löytyy. Kaikkia Rasputtimen lauluja ei tietenkään tarvitse osata, vaan olemme valinneet muutaman tutuimman ja "tärkeimän" laulun laulukoemateriaaliin. A4-kokoisen lunttilappusen voi noutaa Skillasta ja aloittaa harjoittelun. Vielä ehditte hyvin kisakuntoon!

Muistakaa vielä, että laulusaunasta saa myös fuksipisteitä :-)

Wapun lähetyksen myötä kaivataan myös uutta verta ja uusia naamoja Skillan fuksivastaavien hommiin. Jos sinua kiinnostaa fuksikapteenin tai sähköpaimenen homma,

niin laita hakemus tulemaan. Voimme vain lämpimästi suositella!

Vielä olemme kuitenkin täysin teidän käytettävissänne. Jos leimaamattomia pisteitä on päässyt kertymään, kannattaa passeja käydä päivittämässä vaikkapa myyntipäivystysaikoinamme.

Myös kysymyksiin vastaamme edelleen mielellämme.

Eipä tällä erää muuta kuin antoisaa wapun odotusta!

Fuksivastaavanne

Fuksivastaavat päivystävät

Eeva
ti 12 - 13

Roosamari
pe 11 - 12

Skillan 36-vuotissynttärät

vat kokoluokkaan, jonka sai henkilöautolla kuljetettua Hervantaan.

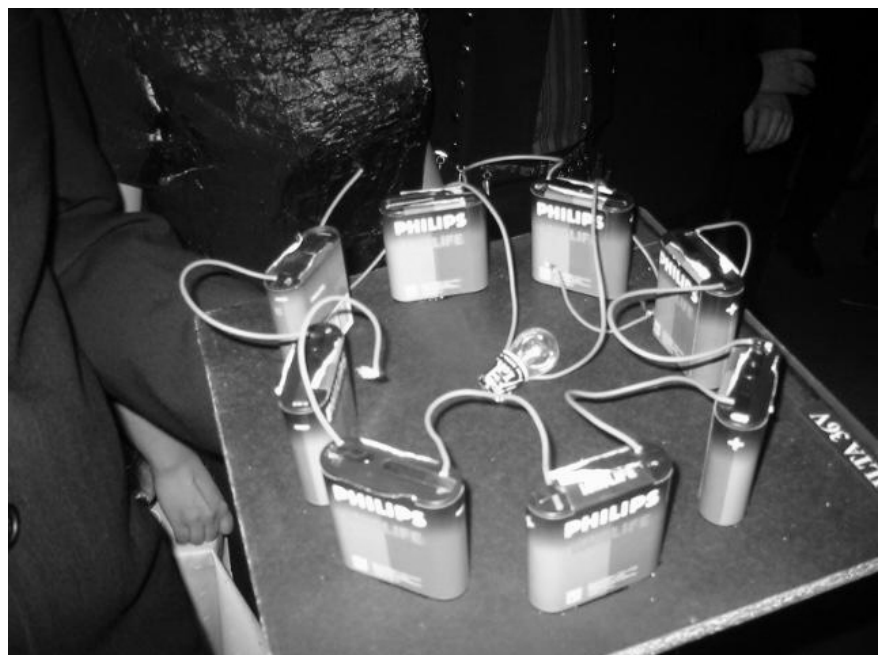
Jatkoille siirryttiin jo hyvissä ajoin ennen puolta yötä, koska tanssia oli tiedossa vasta jatkoilla. Jatkopaikaksi oli valikoitunut bommari, joka kynttilöiden valolla oli saatu mukavan hämyisäksi. Ja tanssilattia oli ainakin riittävän iso. Jo 35-vuotisjuhlista tuttu "Anden bändi" hoiti musiikin mal-

Skilta saavutti kunnioitettavan 36 vuoden iän 8.2. Koska kyseessä ei ollut tasavuosi, päätettiin juhlat järjestää tänä vuonna hieman matalammalla profiililla ja vuosijuhlien sijasta pitää sitsit. Stressin ja kiireen täyteen alkuvuoden jälkeen 7.2. viimein koitti juhlapäivä. Ainakin itselläni olo oli kuin pikkulapsella ennen joulua: Puoleentoista kuukauteen ei ollut juuri mitään muuta ajatellut, ja nyt sitten oli se päivä. Talvi-illan pimetessä Juveneksen Juhlakeskukseen saapuvat juhluvieraat. Joukossa oli niin nykyisiä kuin entisiä skiltalaisia, kutsuvieraita, sisarkiltojen edustajia ympäri Suomea ja muiden koulumme puljujen edustajia.

Juhlapuheen piti tänä vuonna DI Timo Saarela, vanhempien skiltalaisten paremmin nimellä "Immu" tuntema aktiivi 90-luvun alkupuolelta. Puhe oli vauhdikas ja ehti käsitellä useita ajankohtaisia asioita. Lahjojakin 36-vuotias Skilta sai melkoisen kasan, onneksi kaikki kuului-

Avajaissanujen ja alkumaljan jälkeen tunnelma oli heti vapautunut, ellei suorastaan riehakas. Pöytiin askarrellut tilaushäpäkkeet olivat samantien kovassa käytössä, ja laulu raikasi eri pöytäkuntien toimesta. Ruokailu oli järjestetty seisovana pöytänä. Järjestely ei ehkä ollut aivan yhtä juhlava, kuin pöytiintarjoilu, mutta ainakin sai juhlissa kerrankin syödä itsensä kylläiseksi.

likkaasti: Ohjelmassa oli niin tanssimusiikkia kuin luvattua Popedaakin. Juhlinta alkoi kuitenkin viedä veronsa ja kävikin niinpäin, että yleisö väsähti ennen bändin poikia.

Jossain vaiheessa aamuyötä jatkot siirtyivät vielä eripuolille koulua. Joku uhosi seuraavalla viikolla jatkaneensa iltapäivälle asti. Kokonaisuudessaan vauhdikkaat kekkerit, jäykästä tunnelmasta ei varmaan kukaan voinut sitsejä syyttää. Sitten vain odottelemaan ensi vuotta, ja ehkä allekirjoittaneelle hieman stressittömämpiä juhlia.

Kati Kettunen

Tutkintorakenneuudistus

Opintoneuvoja kertoo, missä mennään

Tutkintorakenneuudistus voi tuoda mukanaan jatkojohtoja ja uusia kursseja

Kerran huoneeseeni marssi sadan opintoviikon rajapyykin jo reilusti ohittanut poika, joka sanoi harkitsevansa valmistumista sitten, kun fysiikan työt eivät enää ole pakollisia. Suosittelin joustamaan vaatimuksissa ja varaamaan kiltisti mittausajan laboratorioon. Vaikka kaksiportaiseen tutkintorakenteeseen siirtyminen tuokin muutoksia opintoihin, varmaa on, että fysiikan töiden kaltaiset kesto-suosikit säilyvät.

Ensi syksynä aloittavat fuksit ovat viimeisiä, jotka keräävät opintoviikkoja vanhalla kaavalla. Elokuussa 2005 kehiin astuvat opintopisteet, kandidaatin työ ja tekniikan kandidaatin tutkinto, joka on alempi korkeakoulututkinto. Vanhat opiskelijat saavat kuitenkin kerätä opintoviikkoja vuoden 2010 heinäkuuhun saakka. Jos sitä ennen ei ole valmistunut, pitää tutkinto suorittaa kaksiportaisena uuden mallin mukaisesti. Tutkinon nimenä säilyy kuitenkin diplomi-insinööri.

Tutkintorakenneuudistus on Euroopan laajuinen, ja yhtenä tavoitteena on helpottaa vaihto-opiskelua. Kun Suomessakin otetaan käyttöön ECTS-pisteet, ulkomailla suoritettujen kurssit on helpompi hyväksyttävä omaan tutkintoon.

Fuksivuodellekin soveltavia kursseja

Sähköosastolla mietitään kevään aikana uuden tutkinon koulutusohjelmakohtaisten opintojen rakennetta.

- Periaatteessa aloitamme tyhjältä pöydältä ja voimme tehdä isojakin muutoksia. Lähtökohtana on, että opiskelijalle tulisi tarve oppia teoriaa, kun hän on kohdannut käytännössä ongelman. Opetus voisi lähteä siitä, että ensin mietitään, miten tehdään joku laite. Siinä törmätään ongelmiin, joiden ratkaisemiseen tarvitaan valkka elektroniikan tai piirianalyysin tietoja. Näissä taas tarvitaan matemaatiikkaa. Näin opiskelijalla olisi motivaatio oppia teoriaa, osastonjohtaja Lauri Kettunen selittää.

Kahden ensimmäisen vuoden perusopinnot tuntuivat monista raskailta. Tarkoituksena on saada jo fuksivuodelle soveltavia kursseja. Tammikuisella osastosaunalla ideoitiiin jopa, että piirianalyysin PC-työt voitaisiin korvata jatkojohdon rakentamisella.

Työryhmä etsii ydinainesta

Sähköosaston tutkintotyöryhmä tekee parhaillaan niin kutsuttua ydinainesanalyysia, jonka pohjalta uuteen tutkintoon kuuluvia kursseja lähdetään määrittelemään. On esimerkiksi huomattu, että insinöörifysiikka 2 -kurssilla käsitellään pääosin samoja asioita kuin piirianalyysissä ja sähkömagneettisissa kentissä ja aalloissa. Jos nämä kurssit sulautettaisiin yhteen, ei asioita tarvitsisi opettaa kahteen kertaan kiireellä, vaan kerran huolella. Toisaalta, harvoinpa oppi ensimmäisellä kerralla perille menee, niin että kertaus voi olla ihan tarpeellistakin. Lopulliset päätökset peruskursseista ja niiden sisällöistä tehdään kevään kuluessa.

Työryhmä työskentelee tosissaan, jotta oppimismahdollisuudet parantuisivat nykyisestä. Ryhmässä on opetushenkilöiden lisäksi kolme opiskelijajäsentä, mutta kaikki muutkin saavat esittää näkökulmiaan. Pienetkin uudistukseen liittyvät ideat ja ajatukset ovat arvokkaita. Yhteyttä henkilökuntaan voi ottaa sähköpostilla tai kasvotusten.

Alina Koski

Sähköosaston tutkintorakenne-työryhmä

Lauri Kettunen

Seppo Valkealahti

Katja Laine

Juha Nousiainen

Kirsi Nousiainen

Tapani Nurmi

Risto Mikkonen

Eero Ristolainen

Tanja Jokinen

Jouni Aaltonen

Mari Marjamäki

Alina Koski

Rankka excu

Keskiviikko

Kauniina ja aurinkoisena keskiviikko-aamuna olin hyvin valvotun yön (kiitos Autekin 24h Futuraman) jälkeen reippaana muiden innokkaiden excuilijoiden joukossa valmiina kohti suurta kaksipäiväistä seikkailuamme. Linja-auto oli lastattu pääosin sähköläisillä, mutta oli joukkoomme uskaltanut pari TiTeläistä ja yksi TeLEläinenkin. Virvokkeiden kuormaamisen ja nimenhuudon jälkeen pääsimme lähtemään seitsemän aikaan, miltei aikataulussa, kohti ensimmäistä kohdettamme, Reka Cablesia Hyvinkäällä.

Matka meni rauhallisissa, miltei raukeissakin oloissa. Itse otin pienet tirsatkin bussin takapenkillä, kun, ihmeellistä kyllä, kukaan ei sitä ollut omaksi matkapaikakseen valinnut. Sen verran ajoissa olimme lähteneet, että meillä oli aikaa pitää pieni paussikin ja nauttia mahdolliset aamukahvit. Ennen yhdeksää olimme kuitenkin jo Rekan tehtaan edessä.

Ensimmäiseksi meidät johdettiin ruokalaan ja siellä olevaan valmiiseen kahvipöytään. Siinä pöydän antimia

Kuparia rullalla

Juuri sitä, miltä näyttääkin, eli kaapelin eristemuovia

nauttiessamme pääsivät isännät yritysesityksen pariin. Excumme ensimmäinen esittely sujui mukavasti ja saimme jopa vastauksen siihen, mitä Reka oikein meidän fuksien haalareissa mainostaakaan. Esittelyn meidät jaettiin ryhmiin ja lähdimme tehdaskierrokselle katsomaan, miten sitä kaapelia oikein tehdään.

Paljon oli hienoja pyöriviä koneita, näppärän näköisiä testauslaboratorioita ja kaapelinpäällystyskoneita. Tehtaiden työväki oli aika miesvoittoista, jonka näki kyllä seinillä roikkuvien kalentereiden aiheista. Kierroksella syntynyttä nälkäämme ja janoamme pääsimme tyydyttämään jälleen ruokalaan. Syömisestä ja vapaamuotoisen keskustelun parissa vierähti tovi ja meidän rupesi olemaan aika lähteä kohti seuraavaa kohdetta. Lahjusten vaihdon ja laulun jälkeen pääsimme lähtemään matkaan Rekan lahjoittama eväskori mukanaamme.

Toinen opintovierailupaikka oli Instrumentarium Imaging Tuusulassa.

Bussin rantauduttua nousimme ja kömmimme Instrun syövereihin, jossa oli taas tarjolla kahvia, keksejä ja kalvoja. Näiden kolmen kovan koon tuhoamisen jälkeen pääsimme tutustumaan tehtaaseen kiertokävelyn muodossa. Varastotiloista maalauslinjoille, koneenkokoamislinjoilta postitukseen tutustuimme yritykseen. Senkin saimme selville,

Turvallisen näköinen jääpuikko

Oma lääkintäaliupseeri voi osoittaa tarpeelliseksi

että vain noin prosentti Instrun tuottamista laitteista, muunmuassa hammas- ja mammografiaröntgeneistä, jää kotimaahan.

Ensimmäisen reissupäivän kolhut ja hiet pääsimme pesemään kehoistamme Instrumentariumin tarjoamissa saunatiloissa. Samalla oli tarjolla myös hieman syötävää ja juotavaa. Saunaosasto oli mainio. Kaksi hyvää saunaa eriluontoisilla kiukailla ja vielä kaupan päälliseksi uima-allas! Saunoessa, pulikoidessa ja viileää virvoketta nauttiessa aika kului mukavasti ja liiankin nopeasti. Laulunluikautuksen jälkeen suuntasimme bussin keulan kohti yöpaikkaamme, Otaniemeä.

Kaikkeen ei kannata koskea...

Tässä vaiheessa linja-autossa rupesi olemaan jo tunnelmaa: lauluja viriteltiin ja muutenkin ihmiset näyttivät pitävän olemassaolostaan. Ehkä nautituilla virvokkeilla alkoi jo olla vaikutusta. Pieni siirtyminen sujui kivasti ja vastassa meitä odottivat SIKin ulko- ja sisämestari. Hilpeä joukkomme johdettiin majoipaikkoihin, jossa väki hajaantui pienen infopläjäyksen jälkeen omille teilleen. Itse olin soittanut parille paikallisessa oppilaitoksessa opiskelevalle kaverilleni ja lähdin heitä morjenstamaan.

Yö meni unessa, jota hiukkasen häiritsti kello neljän aikaan tapahtunut paikallisten aboriginaaliopiskelijoiden osoitus heidän teknisestä ja sosiaalisesta kehityksestään. Tulta he eivät osanneet tehdä itse, ja kielikin oli aika veemäistä kuultavaa. Aikansa sitä molotusta kuunneltuamme rupesi siinä rauhallisemmankin miehen käämi palamaan. Noh, heistä päästiin kuitenkin ilman mitään suurempaa verilöylyä.

Ankka vaarassa

Torstai

Aamu sarasti jälleen kauniina. Kaikki tarvittavat opintoretkeilijätkin olivat paikalla ja olimme valmiit uuteen päivään. Mutta kuinkas sattuikaan, linja-auto oli yön aikana hajonnut. Kuskin mukaan polttoaineen syötössä oli jotain häikkää, mutta ei poissuljettua ole myöskään hajoaminen ankan lauluun korvan juuressa. Onneksi hätä ei ollut tämän näköinen: Saimme korvausbussin loppupäiväksi, ja sitä odotellessa muuttamat ehdivät käydä hakemassa yön tiimellyksessä kadonneita tavaroitaan.

Toisen päivän ensimmäinen kohde oli Etteplan Vantaalla. Huolimatta edellisen illan kinkereistä kaikki olivat

Anteron ja työkalun herkkä hetki

edustuskunnossa, vain excu- vastaavan ulkoasu kaipasi piestä hienosäätöä. Etteplanilla koimme jälleen kahvituksen ja kalvotuksen. Niistä selviytyttyämme oli tiedossa taas tehdaskierros. Käväsimme tuotekehityslabrassa ja tuotantosalissa, jossa tehtiin valokaapelia. Valokaapelintekolaitteet olivat yllättävän samanlaisia kuin sähkökaapelin, noin toimintaperiaatteeltaan, mutta vain pienemässä koossa. Ruokalassa saimme taas syödä masumme pullolleen ja excursiobiisin jälkeen jatkoimme matkaa.

Instrun väkeä ja vieraita

Vantaalta lähdimme takaisin Espooseen rikkoutuneen bussin luokse hakemaan sinne jääneet tavarat. Tällä välin matkanjohtaja tiedusteli, ottaako seuraava kohde, PHP, meitä vielä vastaan, kun olimme aikataulusta noin pari tuntia myöhässä. Kyllä ottivat, ja auton keula käännettiin kohti Lahtea.

Lahdessa saimme miellyttävän vastaanoton: kahvipöydän. Siinä juodessa ja viineriä mutustaessa olimme sen verran hiljaa, että saimme kuulla PHP:n tarinan. Esitys oli pirtsakka, ehkä siitä syystä, että sen piti reissun ainoa oikeasti virallinen tiedottaja. Yleisesittelyn jälkeen oli vuorossa pieni luento digi-TV:stä ja siihen oli sisälletty demo MHP-

Arin uusi hiusmalli ja ylpeät letittäjät

boxin käytöstä. Ihan näppärän näköinen vehje oli, vain vähän nopeampi saisi olla. Aikamme täällä kului jälleen loppuun, ja lähtö kotiapäin edessä.

Matka takaisin Tampereelle sujui ilman mainittavia tapahtumia. Mitä nyt uuden bussimme videot toimivat, joten saimme vihdoinkin katsottua kuumaa excursiovideon. Opintoretki oli todella hyvä, joten kiitokset järjestäjille sekä meidän vastaanottaneille yrityksille. Seuraavalla kerralla uudestaan.

Matti Lahdenperä

Big in Zürich

Joskus tällaisenkin mammanpojan, kuten itseni, mieli halajaa vähän maailmalle. Tämän mielihalun täyttämiseen tarjoutuikin loistava mahdollisuus heti tammikuussa, kun Eestec LC Zürich järjesti Workshopin Sveitsinmaalla. Minut paremmin tuntevat varmaan tietävätkin suunnattomat saavutukseni sähkötekniikan saralla. Tästä johtuen keskiverto workshop menee ehkä "hieman" osaamiseni ohitse, mutta tällä kertaa aiheena oli sellaista, mitä tällainen vähän yksinkertaisempikin kaveri ymmärtää: Electrical Industrial Management.

Matkaan

Ilmoittautuminen meni ihan ongelmitta, mitä nyt tavoilleni uskollisena muutaman päivän myöhässä. Vastauspostissa tuli viesti: "Tavataan päärautatieasemalla klo 11.00." Koska en ihan ulkoa osaa Zürichin paikallisliikenteen aikatauluja, kyselin järjestäjiltä, ehdinköhän asemalle ajoissa, kun lentoni on siellä 9.25. Vastaus oli selkeä: "Tottakai, ei mitään ongel-

mia." Koska tarkempaa informaatiota ei tullut sen enempää, niin oletin, että olin taas kysynyt älyttömyyksiä, että junia lentokentältä menee varmaankin viiden minuutin välein ja asemalla he ovat vastassa jonkin hervottoman kokoisen kyltin kanssa. Näin myöskin oli - ainakin junan aikataulujen osalta. Oikeaan junaan ja ajoissa ehdin loistavasti, vain hieman paikallisten neitosten avustamana. Pääasemalla meinasi vain hieman tulla sormi suuhun, kun mitään Eesteciin viittaavaa ei ollut mailla halmeilla. Hetken asemalla palloiltuani huomioni kiinnittyi erään suuren kellon ympärille kerääntyvään ihmisjoukkoon ja "aukottomalla" päättelykyvylläni tulinkin siihen tulokseen, että n. 30 nuorta ikähaarukassa 20-30v eivät ihan sattumalta satu saman kellon ympärille sunnuntai-aamuna. Kysymällähän tästäkin selvittiin ja tässähän oli juuri kaipaamani Eestec-ryhmä. Ilmoittautuessani selvisikin syy hiemaan niukkaan informaatioon kohtaamispaikasta. Isännät olivat järjestäneet minulle noutajan lentokentälle. Jostakin kummasta

syystä ilmoittautumiskaavakkeesta oli jäänyt puuttumaan kohta, jossa kysytään sukupuoli. Jaska oli sveitsiläisten mielestä selvästi naisen nimi, joten noutajani oli yrittänyt bongata ihmisvirrasta vain naispuoleisia henkilöitä.

Alppimaisemaa

Lauman kerääntyttyä kokoon suunta oli kohti vuoristoa. Kaksi ensimmäistä päivää oli varattu tutustumiseen sekä toisiimme että Alppeihin. Kohteenamme oli Rigi-vuori, jota myöskin Alppien äidiksi kutsutaan. Asemapaikkana oli "mökki" juuri vuoren huipulla. Tämä talo oli kätevästi jaettu kolmeen osaan. Kolmannessa kerroksessa oli nukkumistilat, toisessa kerroksessa ruokailu/hengailu sekä pohjakerroksessa baari/biletys. Ensimmäisenä ohjelmiana oli lumiveistoskilpailu joukkueittain. Meidän suomalais-ugrilaiseen joukkueeseemme kuului lisäksi kolme unkarilaista. Työmme nimi oli ajankohtaisesti "Statue of equality". Hahmo oli toiselta puolelta mies -

toiselta nainen. Sukupuolelliset tunnusmerkit olivat erittäin voimakkaasti korostetut. Toivottavasti kauhean konservatiiviset ihmiset eivät ohita luomustamme ennen sen sulamista. Lämmikkeenä meillä oli unkarilaisten päärynöistä valmistettua kotipolttoista. Kotimaiseen pontikkaan verrattuna se oli melkein siedettävän makuista. Illalla sitten olikin tervetuliaispartyt ja tietenkin näytin ulkomaanpelleille mallia, kuinka tahdikkaasti suomalaiset osaavat käyttäytyä ilmaisen viinan kanssa. Rauhallisen ja vaatimattoman luonteeni tietäen luvassa oli koko illan kestävä JV-performanssi. Ainakin tuli todistettua, että suomalainen teekkari kiskoo viinasta kyllä kolme kertaa sen mitä Keski-Eurooppalainen kolleegansa. Siitä illasta ei sitten sen enempää, mutta henkilökohtaisia morkkisennätyksiä tuli taas kellotetua uusiin lukemiin.

Ulkoilupäivä

Maanantaina ohjelmassa oli pieni patikointi alppimaisemaan tutustuen. Lounaan jälkeen suuntana oli matka Rigi-vuoriryhmän korkeimmalle huipulle vuoristojunalla ja täältä puoli kielsaa alaspäin kelkalla. Eipä olisi uskonut, kuinka kivaa ihan tavallinen kelkkailu voi olla. Vuorenrintettä alas laskemalla vauhtiakin saa ihan kiitettävästi. Junakin kulki ylös asti jatkuvasti, joten tätä lystiä pääsi kyllä harrastamaan niin pitkään, kuin kiinnostusta riitti. Kelkkailun jälkeen oli maisemamatka gondolilla alas vuorelta ja pieni cruising läheisellä järvellä. Iltaa mentiin viettämään Luzernin kaupunkiin ja siellä myös yövyimme seuraavan yön. Illan vieto tapahtui paikallisessa Miquel-nimisessä espanjalaisravintolassa. Sangriaa kului sen mukaisesti. Itselläni oli edelleen niin jäätävä olo, etten paria tasoittavaa olutta enempää kyennyt juomaan, mutta hauskaa riitti muutenkin.

Turistina Luzernissa

Tiistaiamupäivän ohjelmassa oli Luzernin historiallisesti arvokkaaseen kaupunkiin tutustuminen. Oppaana meillä oli paikallisesta Eestecistä Denis, joka joutui ihan alkuun tunnustamaan, että on itsekin ensimmäistä

kertaa Luzernissa. Onneksi taustatietoihin perehtyminen oli ollut Deniksellä riittävää, ja supliikki-miehenä hyvä läppä pelasti tiedon loppuessa. Iltapäivästä suuntasimme kohti Zürichia, ja ohjelmassa oli paikalliseen teknilliseen korkeakouluun tutustuminen. Komeat puitteet näytti siellä olevan. No, ETH taitaa ollakin yksi maailman parhaiten rahoitetuista teknillisistä yliopistoista. Illalla oli ohjelmassa "vain" paikalliseen baari-elämään tutustumista ilman sen kummempaa tarkoitusta. Hyvin olivat sveitsiläiset isäntämme rahoituksensa järjestäneet. Huomaavaisina isäntinä tarjosivat kierroksia koko porukalle, vaikka baarihinnat olivat siellä ihan suomalaista tasoa.

Virkkoi veljet... asiaan!

Keskiviikkoamu alkoikin sitten ihan asialla. Käytiin vähän talouspuolen keskeisimpiä termejä läpi ja muutama harjoitus ennen lounasta. Lounaan jälkeen olikin pientä viihdettä rankan työn vastapainoksi. Ohjelmassa oli siis Zürichin kaupunkierros. Silmään pisti kyllä muutama asia: Ensinnäkin Zürich on oikein kaunis Sveitsiläiskaupunki. Toinen oli se, että p:n jauhanta äveriäisyydestä ei ole ihan tuulesta temmattu, vaikka tavallisia ihmisiä sielläkin asuu. Pääkadulla oli ihan mukava käydä vähän ikkunaostoksilla. Paikallinen tapa ilmoittaa kaikki hinnat näyteikkunassa säästi kyllä noloilta tilanteilta. Tammiukuun -50% alennushinnat olisivat

olleet lähes siedettäviä, jos kyse olisi ollut vaikka markoista eikä sveitsin frangeista. Näiden hintaerot kun ovat nelinkertaiset. Kaupunkierroksen jälkeen luvassa oli vielä muutaman tunnin setti asiaa ja sen jälkeen matkustimme "Zürichin katonalle", eli lähistön korkeimman vuoren huipulla olevaan näkötorniin. Näkymä oli kyllä vaikuttava. Viima oli kyllä melkoinen. Onneksi lämmikkeeksi saatiin paikallista hehkuviiniä. Ilta jatkui luonnollisesti biletyksellä paikallisessa diskossa.

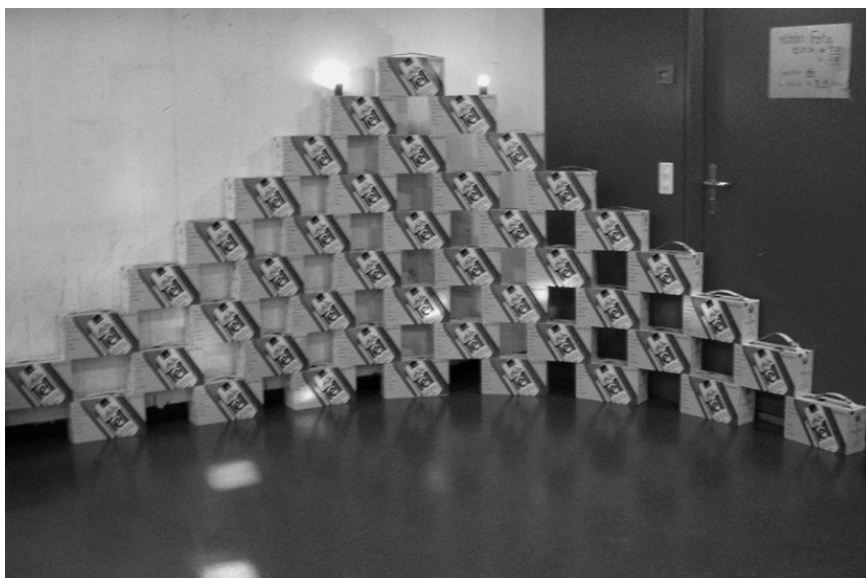
Karu herätys

Torstaiamu alkoikin "mukavasti" 8.00 tapahtuman pääsponsori ABB:n esityksellä. Väsyyn ja krapulaan yhdistettynä erittäin huonoa englantia puhuva esiintyjä oli kyllä paha yhdistelmä. Kyllä sai käydä pientä sisäistä taisteluaan nukkumattia vastaan. Lounaan jälkeen oli paikallisen eesteciläisen pitämä luento markkinoinnista. Asiaa oli sopivasti ja luento kiinnostava. Kyllä siitä olisi saanut moni "oikeakin" luennonitsija ottaa mallia. Iltapäivällä aloitettiin sitten jo työryhmät. Ryhmämme aiheena oli "markkina"-analyysin teko Eestecistä. Aihe oli sinänsä kiinnostava. Yhteisen sävelen löytäminen vaati kuitenkin hieman työtä. Ryhmämme kuitenkin koostui 5 eri kansalaisuudesta. Illalla bileinä oli paikallisten omat "bommarit". Siis koulun tiloissa 4 kertaa vuodessa järjestettävät isot bileet. Järjestäjänä

oli AMIV, eli paikallinen sähkö- JA koneinsinööri. Suomalaisiin korviin tällainen liittouma kuulosti kyllä hieman oudolta. Bileet olivat kyllä onnistuneet. Järjestäjien puolesta oli saatiin ihan kohtuullisen kokoiset lipetit. Sen lisäksi baarissa juotava oli halpaa, ja bileissä oli tarjolla myös ilmaista AMIV-bieriä. Tämä AMIV-bier oli killan omatekemää olutta, ja kaikeksi hämmästykseksi se oli jopa todella hyvää. Suomalaista itsetuntoa kohottavana lisävihteenä oli seinälle heijastettu Star Wreck-traileri.

Ratikkareissu

Elimistö on selvästikin oppinut tiettyyn viikkorytmiin, sillä perjantaiaamuna oli ihan mahdotonta päästä sängystä ylös riittävän aikaisin. Eli perjantaiaamun luennot jäivät väliin, kuten tavallisestikin. Lounaan jälkeen jatkui työryhmätyöskentely, ja iltapäivällä oli toisen pääsponsorin EDS:n esittäytyminen. Ihan mielenkiintoinen setti. Tällä kertaa esiintyjä puhui jopa kohtuullista englantia, niin että jotain pystyi ymmärtämäänkin. Loppu ilta-päivä menikin sitten työryhmän PowerPoint-esityksen tekemiseen. Iltaohjelmaksi oli merkitty Tram Party, mikä kyllä kuulosti aika kiinnostavalta. Odotin, että käytössämme olisi ollut tilausratikka Spårakoffin tyyliin, mutta ei näemmä. Paikallinen ratikkabileys nimittäin tapahtui siten, että poppikone ja kaljaa otetaan kantoon, ja sen jälkeen miehitetään kolmiosaisen ratikan viimeinen osa. Suomalaisesta julkijuopottelunkin kieltävän lainsäädännön näkökulmasta katsottuna toiminta tuntui vähintäänkin oudolta. Ainoa sääntö, mitä isäntämme painottivat, oli se, että ratikkaa vaihtaessa pitää olla nopeita, koska kuski hermostuu jos myöhästyttämme hänen vuoronsa. Tunnin ajelun jälkeen ratikka kuitenkin pysähtyi. Ihmettelin syytä ja kun kauempana näin poliisiauton, niin ensimmäisenä tuli mieleen, että ehkä on tapahtunut kolari. Viidennen poliisiauton tullessa paikalle kolariteoria

Olut jos toinenkin

alkoi tuntua hieman hataralta. Kävi ilmi, että joku oli hälyyttänyt poliisit paikalle, koska oli luullut, että nuorisoyoukko hajottaa ratikkaa. Tilanteesta selviäminen kävi kuitenkin nopeasti. Isäntämme vakuuttivat poliisille, ettemme hajota mitään. Ainoastaan ryyppäämme ja biletämme. Poliisit uskoivat, ja toivottivat hyvää matkaa. Tästä olisi suomalaisilla koppelakeilla sveitsiläisiltä virkaveljiltään paljon opittavaa.

Sademetsäelämää

Lauantaiaamun ohjelmassa oli Zürichin eläintarhakerros. Eläintarha oli ihan kohtuullisen näyttävä, mutta oli siellä jotain sellaistaikin, mikä oli ihan uutta: Eläintarhan yhteyteen oli rakennettu valtava "kasvihuone", jonka sisällä oli sademetsä. Sademetsäjäljittelmän aitoutta lisäsi vesiputous sekä elävät linnut ja jyrjsijät. Oli kieltämättä ihan vaikuttava kohde. Loppuaamupäivä menikin shoppaillessa. Keskimääräinen hintataso oli n. +30% suomalaisiin hintoihin. Mitään tuliaisista kummempaa roinaa en sitten viitsinyt ostaa. Lounaan jälkeen ohjelmassa oli työryhmäesitysten purku ja parhaan esityksen valinta. Voittajatyö ei ehkä ollut ihan ammattitaitoisimmin tehty, mutta kieltämättä sitäkin hausempi. Siinä mielessä kyllä ansaitsivat

palkintoina olleet Victorinoxit. Tapion karvasta kalkkia sai sitten huuhtoa alas ABB:n tarjoamalla kokkareilla ennen päättäjäsbileitä. Päättäjäsbileet kokivat sitten kohdallani pienen mahalaskun, kun jouduin jättämään bileet kesken migreenikohtauksen takia. Siinä mielessä vahinko ei kyllä ollut suuri, että viikon mittaan oli tullut juotua sen verran riittävästi, ettei yksien bileiden väliin jääminen paljoa haitannut.

Mitä sitten matkasta jäi käteen? Itseläni noita "kun ei oikeita töitä osaa, niin on pakko ryhtyä johtajaksi" -kurseja on sen verran käytynä, ettei asiapuolella hirvittävästi uutta tullut. Hyötyä silti reissusta oli. Ensinnäkin oli kiinnostavaa käydä samoja asioita englanniksi, mitä suomeksi oli jo opiskellut. Toisaalta oli mielenkiintoista nähdä kulttuureiden erilaisuudesta johtuvaa saman asian erilaista käsittelyä. Kolmas ja ehkä tärkein "opinnollinen" hyöty oli se, että en tiedä milloin seuraavan kerran tulee mahdollisuus harjoitella ryhmätöiden tekemistä noin monikansallisessa ryhmässä. Tämän kaiken hyödyn lisäksi voi kyllä sanoa, että helvetin hauskaa oli ja toiste ei varmaan pääse viikon Sveitsinreissua tekemään yhtä minimaalisilla rahanmenolla.

Jaska Viherkari

Mikäli Eestecin toiminta kiinnostaa, ota yhteyttä
karoliina.salminen@tut.fi
jaska.viherkari@tut.fi

Vieraita Tampereella

Maaliskuun ensimmäisellä viikolla EESTEC:n paikallisyhdistys LC Tampere tarjosi kuudelle unkarilaiselle ja neljälle espanjalaiselle mahdollisuuden nauttia viikon ajan Suomen talvesta. Eestecin periaatteiden mukaan vieraille järjestetään viikon ajaksi virallisempaa ja rennompaa ohjelmaa, ja yritetään näin ollen antaa heille mahdollisimman monipuolinen kuva vierailukaupungista. Majointu tapahtuu järjestäjien kotona, joten sitäkin kautta pääsee näkemään tavallista arkipäiväistä elämää vieraassa maassa. Suomen opiskelija-asuntojen tasoja hämmästeltiin ja ihasteltiinkin paljon.

Viikon aluksi lumen määrää ensin hieman hämmästeltyään ulkomaalaiset vieraamme pääsivät tutustumaan yliopistoomme ja sen lukuisiin kiltta- ja kerhotiloihin. Ylioppilaskunnan edustaja yritti lisäksi selvittää suomalaisen yliopiston rakennetta alayhdistyksineen, mutta asiaa ei oikein sen erilaisuuden vuoksi tunnuttu ymmärrettävän. Fuksijaoston marraskuun yhteydessä päästiin kunnolla mukaan lumileikkeihin, kun yritettiin tehdä pientä lumiveistosta, osallistuttiin lumisotaan ja vedettiin kaveria pulkassa koulun edustalla. Hauskaa oli, eikä edes kylmyydestä tai kastumisesta valitettu, vaikka lumisodan jälkeen jokainen muistutti enemmän tai vähemmän lumiukkoa.

Viikon aikana käytiin tutustumassa paikallisiin kuuluisuuksiin eli Nokiaan ja Kantri Stariin sekä kuunneltiin esitelyt sähkövoimatekniikan ja lääketieteellisen tekniikan laitoksilta. Torstai-iltana aiheutimme jälleen yhden ihmetyksen aiheen, kun veimme ystävämme haalaribileisiin keskustaan. Haalareita hetken kummasteltuaan alkoivat he kuitenkin kysellä, olisiko myös heidän mahdollista saada ostaa haalarit. Muutamat sähkönsiniset haalarit lähtivätkin sitten edustamaan kilttaamme ainakin Unkarin suuntaan.

Viikon kohokohta monille oli

avantouinti Kaupinojan saunalla. Suomalaiset yrittivät kätkeä omat pelkonsa, kun selittivät ulkomaalaisille, että kyllä se aivan mahdollista on veteen mennä jäätymättä ja vielä tuntea olonsa hyväksi sen jälkeen. Kaikkien hämmästykseksi espanjalaiset innostuivat touhusta toden teolla ja juoksivat vähän väliä avannon ja saunan väliä ja pahoittelivat, että kun menemme vastavierailulle Espanjaan, he tuskin pystyvät mitään näin eksoottista meille järjestämään. Eestecin vaihtojen ideahan on, että ensin kutsutaan vieraita yhdestä tai useammasta muusta paikallisyhdistyksestä tänne, ja sen jälkeen lähdetään vastavierailulle heidän kotimaahansa. Suunnitteilla onkin jo pääsiäisen aikaan lähteä Espanjan aurinkoon ja kesällä formuloiden aikaan Unkariin budapestiläisten vieraaksi. Viikosta tuli rankka, mutta oikein onnistunut, ja uudetkin Eestecin toimintaan vasta lähiaikoina mukaan tulleet saivat käsityksen Eestecin hengestä ja hyvästä ilmapiiristä eri maista tulleiden Eestec-toimijoiden välillä.

Karoliina Salminen

Potut pottuina

Kuinka saada purkkihernekeitosta maistuvaa?

Jauhelihapäivä

Meidän taloudessa on tapana tehdä hernekeittoa jauhen lihapäivän jälkeen. Käydään siis pikaisesti joku jauhelihakastike läpi, että päästään itse asiaan...

Silputaan sipuli ja raastetaan porkkana. Sulatetaan voi pannulla ja lisätään samassa suhteessa öljyä, niin saadaan toimiva paistorasva. Sipuli ja porkkana pannulle, pyöritellään niitä hetki rasvassa. Tätä sanotaan alan piireissä kait kuullottamiseksi.

Seuraavaksi rehut pois pannulta, ja pekoni tilalle. Tässä vaiheessa pannu on toivottavasti tarpeeksi kuuma lihan paistamiseen... Annetaan jauhen paistua ensin alapinnalta, käännetään sitten kimpale mahdollisimman kokonaisena. Ei painella könttiä lyttyyn, tarkoituksena on pitää lihasnesteet tallessa. Jahka väriä on molemmilla puolilla, halkaistaan jauhi vielä horisontaalisesti kahtia ja paistetaan punaiseksi jäänyt sisäpuoli. Tämän jälkeen voidaan jauhi paistolastalla pilkkoa pienemmäksi.

Lisätään pekoni pannulle ja paistellaan hetken aikaa jauhen kanssa. Mustapippurilla voidaan maustaa lihat, joko myllystä rouhetta tai sitten valmiiksi jauhettua pussista. Tomaattijalostetta lisätään oman maun mukaan. Seuraavaksi lisätään puolisen pulloa punaviiniä. Kokki tissuttelee lopun viinin. Annetaan soosin muhia hiljaisella lämmöllä ainakin sen aikaa kun viinin tissuttelussa menee.

Pistä tässä vaiheessa rehut lautaselle, ja makaroonit tms tulille. Jos kastikkeesta käy neste vähiin, sinne voi lisätä esmes lihalientä. Makarooni tulee 10 minuuttiin, pussin ohjeesta voi huoletta vähentääkin vähän keittelyaikaa, jos ei halua suurkeittiöistä tuttua lötkömakaroonia.

Jahka makarooni valmistuu, kaada siitä vedet pois ja pistä tarjolle. Tässä vaiheessa lisätään kastikkeeseen vielä kermankorvike ja sekoitellaan.

Pitäs oleman valmista, ja tästä annoksesta jäänee vielä vähän kastiketta hernekeiton mausteeksi... Pistetään kastikkeen jämä jääkaappiin hautumaan.

Jauhelihakastike

voita ja öljyä
sipuli
porkkana
100g pekonia
400g jauhen lihaa
mustapippuria jauhettuna tai myllystä
ketsuppia tai tomaattipyrettä
pullo punaviiniä
Ruokacreme tms. kermavalmiste

Hernekeitto

Hernekeittoa purkki, esmes Euroshopper
Dijon-sinappia
Herbs de Provence -yrttimausteseos
eilsen jauhelihakastikkeen jämat

Räiskäleet

2 munaa
5dl maitoa
2½dl vehnä jauhoja tai sämpyläjauhoja
(1dl talkkunaa)
suolaa
öljyä

Hernekeittopäivä

Avataan hernekeittopurkki, Euroshopperissa on kätevä kansi mikä lähtee ilman purkinavaajaakin. Isketään soveltuvalla työkalulla reikä purkin pohjaan. Puhalletaan reikään voimakkaasti, mikä saa purkin sisällön työntymään ulos. Kannattaa pitää kattilaa alla.

Eikun kattila tulille. Lisätään sinne vielä puoli purkkia vettä, veitsellä pari ruokalusikallista Dijon-sinappia, ja eilsen jauhelihakastikkeen jämat. Sekoitellaan ettei ihan pala pohjaan, kunnes hernekeitto kuplii kuumenemisen merkiksi. Poistetaan kattila levyltä ja lisätään vielä yrttimaustetta löysin rantein.

Itselläni on tapana silputa lautaselle ruisleipä ennen hernekeiton kaatamista lautaselle... Nautitaan siis kuumana, kylmän maidon kera.

Jälkiruokaa

Hernekeitolle passeli jälkiruoka on tottakai räiskäleet.

Vatkaa munien rakenne rikki ja sekoita maito joukkoon. Vehnäjauho kuuluu perusreseptiin, ja siitä on peräisin taikinan rakenne. Rouheisella sämpyläjauholla saa paremman makuisia ohukaisia. Tähän voi halutessaan lisätä vielä yhden desin talkkunaa (ruisjauhoa), jos haluaa kokeilla minkä makuista tulee. Tämä siis lisätään, tavallisen jauhon

määrää ei vähennetä talkkunaa käytettäessä. Tulipa taas selostettua... Pistä loput aineet samaan astiaan ja sekoita, kunnes on tasaista. Taikinaa turvotetaan ajan salliessa tunnin verran jääkaapissa.

Valurautapannu taas kunnolla kuumaksi, paistamisessa käytetään voita. Räiskäleehän toinen kutsumanimi on ohukaiset, niiden siis kuuluu olla varsin ohuita. Kaada taikinaa pannun reunaan sen verran, että se peittää noin kolmanneksen pinta-alasta. Sopivan määrän oppii kanta-pään kautta, jos ei muuten. Nosta pannu ilmaan, pyöräytä ranteella siten että taikina leviää mahdollisimman tasaisesti pannulle. Sopiva paistolämpötila 6-portaisella liedellä lie-nee siinä 4-5. Jos lähty paistuu keskeltä, mutta ei reunoista, tarkoittaa se ettet malttanut odottaa pannun lämpenemis-tä tarpeeksi.

Niin juu, nämä on tarkoitus paistaa molemmin puolin. Naiset kääntäköön lähty paistolastalla, miehellä pitää olla tarpeeksi jekkua valurautapannun käsittelyyn... Tosimies kääntää siis lätyt heittämällä.

Karuimmillaan lätyt voi nauttia pelkän sokerin kanssa. Hillosta en itse juurikaan välitä tässä yhteydessä. Muita mahdollisuuksia ovat vaahdoksi vatkattu vaniljakastike, eri makuiset jäätelöt, mansikka... Jos lompakko antaa myöden niin vaahterasiiirappi on kanssa kokeilemisen arvoista.

Teemu Järvinen

(Domus-Offset Oy:n mainos)

Ristikko

	Paristo	Manse- rockia	Brasi- liassa	©		Ruotsi- poppia	Sauli	Tunturi tai input	
△•F									
2x		Mikko Tietoa	Nokiaalla					Gore & Bundy	Hevonen
+ -		Potilas Saari- sella							
Turnaus				rai rai	Liitto a				
Ne			Ennen leffaa						
Mr. Anderson			Na ²⁺	Juhta				10m ² -n	"Tieto"
Nai- nen			Japa- nilsso						Avaruus- järjestö
ohjel- mointi			Irma ki.vasta sienestä						
			Kurtin pomo						
	2x Lehti					Tulivuori x2	Radio		
Braun		Lätti				Hidas			
			Valtimo						
-puku			TeTaa					Transistori- kytkennällä	
soi- kolla				Lähi- lässä				Puhuttua poppia	
					Lappia				
Ex-opetus- ministeri				Moot- tori- rata					
						Mr. Ohji			

Neverending Story

...Vain huomatakseni, että oven takaa paljastui toinen ovi. Ovessa oli pienen pieni postiluukku - pienempi ainakin kuin Sakarilla oli kotonaan. Luukkuun oli kirjoitettu nimikirjaimet P.D.E. Sakari rohkaisi mielensä ja raotti postiluukkuun nähäkseen mitä se kätki taakseen. Ei Sakari ehtinyt edes kunnolla vilkaista luukusta, kun hänet sokaisi psykedeelisen värien kerma. Värien keskeltä kuului ääni: "Tämä ei ole se mitä etsit." Sakarin pistelevä tunne rectumin alueella kävi sietämättömäksi - vessaan piti päästä!

Oven takaa kuului raapiva ääni. Ei sen takaa josta värit olivat tulleet, vaan sen takaa, jonka hän oli jo kerran aukaissut - nyt se vain oli kiinni. Sakari hätääntyi. Samassa hän muisti Timpan. Ehkä Timppa oli vienyt avaimen! "Timppa is the key...", "Timppa is the key...", kaikui hänen päässään, tai niin hän ainakin luuli. Kesken pahimpien pidättelyjen Sakari ei ollut huomannut oravaa jalkojensa juuressa. Orava oli samaa tuoteryhmää kuin edellisekin - viivakoodi vain oli puutteellinen. Orava kiipesi Sakarin säärtä pitkin ylöspäin, jolloin Sakari hypähti ilmaan pelonsekaisin tuntein. Olisiko hypyllä tehty korkeushypyn maailmanennätys, vai olisiko sen tangentiaalinen voima ollut riittävän suuri kumoamaan keskeisgalaktisen hypertoniavoiman? Niin tai näin, Sakari oli nyt talon katolla orava tiukasti kiinni polven irtaimistossa.

Polvi sai jäädä, kun Sakari näki Timpan juoksevan talon yläpihalla. Kahden kilotuuman mittaisella loikalla Sakari hyppäsi maahan, juoksi Timpan perään ja huusi: "Avain! Timppa! Se olet sinä! Ole se avain!" Timppa pysähtyi. Tuli hiirenhiljaista. Vain muurahaispesän yksinäinen korpisoturi liikkui verkkaiseen tahtiin pitkin kaulaliinaa. Se tempaisi kaulaliinan puusta, heitti sen ilmaan ja huusi: "GERONIMO!!!"

Kaulaliina tippui, ja oravan kohtalo oli sinetöity. Ääni oli kuin salama, joka iski lyhtypylvääseen, ja niin oli jälkikin. Sakari avasi silmänsä. Taivaalla tuikkivat tähdet, ja tähdenlento kiiti taivaalla kuin keltainen karvapallo, jonka Sakari oli pienenä potkaissut naapurin Hessun pyörävajan oikeanpuolimmaisesta ikkunasta sisään. Vieressä lojui avain. Avaimen vieressä lojui lukko. Lukon vieressä lojui muurahainen. Muurahaisen kypärään oli verenpunaisella värillä kirjailtu suuri M-kirjain. Sakari nousi tavallista hitaammin maasta ja peitti avaimen pienellä tummentuneella kädellään ja lähti kulkemaan kohti kukkulaa, sillä siellähän tummanmusta Land Rover oli parkeerattuna - ainakin viime tyhjäkäynnillä...

Auto seisoi yhä samalla paikalla, johon se oli viikolla 33 ilmestynyt. Samalla viikolla oli ollut Timpan syntymäpäivä. Nyt Sakaria kadutti, ettei hän ollut muistanut onnitella Timppaa hänen syntymättömyyspäivänään. Sakarin lähestyessä autoa sen moottori aloitti äkisti vastenmielisen säkkipillien soiton, ja auton ovi aukeni...

Aurinko
- Sitäkin näkee
Terassikausi
- Vaikka pakkasessa
Rullaluistelu
- Hiekoituksesta viis

Opintoaikarajaukset
- Kiireellä kortistoon?
Loska
- Enää nilkkoihin asti
Selkkarit
- Ulkona on kivempaa

